
Z prac Prezydium NRA

Palestra 26/6-7(294-295), 93-94

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Z PRAC PREZYDIUM NRA

Analiza sytuacji finansowej zespołów adwokackich w II półroczu 1981 r.

Z przedstawionej przez skarbnika NRA na posiedzeniu Prezydium NRA w dniu 23 marca br. analizy finansowej zespołów adwokackich w II półroczu 1981 r. wynika, że w okresie tym działało 396 zespołów adwokackich, w których wykonywało zawód 2676 adwokatów pełnozatrudnionych i 769 niepełnozatrudnionych (emerytów i rencistów), a więc łącznie 3445 adwokatów. W porównaniu z okresem II półrocza 1980 r. liczba adwokatów pełnozatrudnionych zmniejszyła się o 19 osób, natomiast liczba adwokatów niepełnozatrudnionych zwiększyła się o 34 osoby. Oznacza to, że ogólna liczba adwokatów w zespołach adwokackich zwiększyła się o 15 osób.

Obroty zespołów adwokackich w omawianym okresie wyniosły 290 012 295 zł, koszty własne zaś zespołów — 131 347 245 zł.

Na wynagrodzenia brutto członków zespołów adwokackich przypadło 158 665 050 zł, natomiast wynagrodzenia netto wyniosły ogółem 134 984 198 zł. Wynagrodzenia netto adwokatów pełnozatrudnionych w zespołach adwokackich wynosiły w rozpatrywanym okresie 123 087 739 zł, takie samo zaś adwokatów niepełnozatrudnionych w zespołach — 11 896 459 zł.

Koszty administracyjne zespołów adwokackich kształtowały się przeciętnie w granicach od 41,1% w Izbie łódzkiej do 48,7% w Izbie bielskiej, a w skali krajowej wyniosły one 45,1% i wykazały w porównaniu z I półroczem 1981 r. wzrost o 1,2%. Graniczne wielkości kosztów administracyjnych zanotowały: najniższą — Zespół Adwokacki Nr 38 w Warszawie (35,4%), a najwyższą — Zespół Adwokacki Nr 2 w Mielcu (69,6%). Koszty administracyjne powyżej 50% wykazało ogółem 25 zespołów.

Z analizy danych o jednostkowych obrotach i wynagrodzeniach w zespołach adwokackich (biorąc pod uwagę adwokatów pełnozatrudnionych) wynikają następujące wielkości (w złotych):

na adwokata	w II półroczu 1981	miesięcznie
a) obrót	98 994,—	16 499,—
b) wynagrodzenie brutto	54 217,—	9 036,—
c) wynagrodzenie netto	45 997,—	7 666,—

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie netto adwokata pełnozatrudnionego w zespole adwokackim wynosiło w skali krajowej 7 666 zł. W porównaniu z II półroczem 1980 r. było ono wyższe o 532 zł (7 666 — 7 134).

W 15 izbach adwokackich (na 24 izby ogółem) przeciętne wynagrodzenie netto jednego adwokata pełnozatrudnionego w zespole wyniosło w rozpatrywanym okresie więcej niż przeciętne krajowe, przy czym najwyższe kształtowało się ono w Izbie białostockiej (10 225 zł) i w Izbie olsztyńskiej (10 090 zł), najniższe zaś w Izbie warszawskiej (5 788 zł) i w Izbie bydgoskiej (6 198 zł). Wynagrodzenie netto przeciętne adwokata niepełnozatrudnionego wyniosło 2 578 zł.

W rozpatrywanym okresie wszystkie zespoły adwokackie (386) zarejestrowały 153 260 przyjętych spraw na zlecenie klientów (tzw. sprawy z wyboru), czyli na jednego adwokata przypadło 44 tego rodzaju spraw do obsługi. Spraw z urzędu zarejestrowano w zespołach ogółem 10 946, co oznacza, że na jednego adwokata przypadły średnio 3 tego rodzaju sprawy. Stosunek procentowy spraw z urzędu do spraw z wyboru (zleceń klientów) wyniósł w skali krajowej 7,2%.

Wpływ zleceń od klientów powyżej przeciętnej krajowej (44) odnotowano w 16 izbach adwokackich, a poniżej przeciętnej — w 8 izbach. Najniższa liczba spraw z wyboru (zleceń klientów) na 1 adwokata przypadła w Izbach: warszawskiej (23), koszalińskiej (38) i gdańskiej (40).

Liczba zleceń klientów w porównaniu z II półroczem 1980 r. zmniejszyła się o 3 sprawy.

Przeciętne rozliczenie za prowadzenie jednej sprawy z wyboru wyniosło 1 892 zł i wahało się od 1 525 zł w Izbie siedleckiej do 2 264 zł w Izbie warszawskiej.

Tego rodzaju rozliczenie powyżej przeciętnej miało miejsce w 10 izbach, a poniżej przeciętnej — w 14 izbach. W porównaniu z I półroczem 1981 r. przeciętne wynagrodzenie za prowadzenie jednej sprawy z wyboru było większe o 339 zł.

Dokonyjąc porównań sytuacji finansowej w II półroczu 1981 r. z sytuacją w II półroczu 1980 r., można stwierdzić, że obroty zespołów adwokackich zwiększyły się o 45 079 166 zł (15,5%), koszty administracyjne zwiększyły się o 29 863 072 zł (22,7%), wynagrodzenie brutto zwiększyło się o 15 216 094 zł (9,6%), a wynagrodzenie netto zwiększyło się o 12 845 126 zł (9,5%).

Ogólnie wpływ spraw z wyboru uległ w porównywalnych okresach zmniejszeniu o 4 489 spraw (2,8%).

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

1.

O WŁAŚCIWĄ OCENĘ ROLI ADWOKATURY POLSKIEJ I JEJ TRADYCJI

Zawód adwokacki jest wspaniałym zawodem. Ma wprawdzie obok licznych blasków nie mniej liczne cienie, daje jednak często adwokatowi uczucie satysfakcji, że nie na próżno działa w wymiarze sprawiedliwości.

Udział adwokata tak w życiu społecznym jak i w wymiarze sprawiedliwości zwraca uwagę na człowieka, którego reprezentuje i broni w imię humanizmu. Nie pozwala zapominać, że nie chodzi o drobne, ziarnko maleńkie w ramach ciągle powiększającej się ludzkości, ale o jednostkę ludzką, każdą o zamkniętym i pełnym życiu wewnętrznym, intelektualnym, uczuciowym, duchowym. A tak często pomija się to z powołaniem na rzekomo wyższy interes.

Nic dziwnego, że zwłaszcza obrońca spotyka się ciągle ze stereotypami ocen w postaci „on broni przestępcy”. Zapomina się jednak, że obrońca broni człowieka na ławie oskarżonych, a nie przestępstwa przez niego popełnionego. Zapominanie o tym i mechaniczne traktowanie żywego człowieka prowadzi nie tylko doubożenia życia społecznego, ale wręcz do jego negacji. Zmierza do zmiany komórki